

Sengel Tamás: Június

A nap tüze, látod, a fürge diákat
a klubba behívja, az éjszaka tág,
kattan az ész, ami oly csenevész
és a végtelen érzelem szép szele vág.

Baktat a lába, mert hátha bezárna
a mennyei mámor, az isteni hely,
lányok a táncban, a lábukat rázva
és vágyalapuk ma nem éppen a tej.

Szemtelen vágyak és nemtelen árnyak,
a párkeresés nem is egyszerű tán,
háttal a zajnak és fejjel a falnak
a vad, buja, bársonyos bőrök után.

Poklok a mennyben, a káosz a fejben,
ám amikor agyad sírba viszed,
hirtelen okból már több vagy a sokból
és zeng - ugye zeng, ugye zeng a szíved!